



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3 [i.e. 1]. Oratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Peccatoris
dispositio.

scilicet cor eius tanto lumine, talibusque rationibus ac circumstantijs illu-strando, & afficiendo; vt ipse reuera vocationi tali consentiens conuertatur. Pro cuius rei maiori declaratione supponendum est discrimen inter Vocationem; quæ dicitur *SUFFICIENS*, ut possint conuerti; & eam, quæ appellatur *EFFICAX*, qua re ipsa ille conuertitur. Prima enim erigit quidem caput, excitatque motus sensaque bona interna ad conuersionem: Secunda vero eandem sequitur, & allequitur, liberum eius consensum tandem obtinendo; Prior solet aliqua desideria producere conuersionis, qualia habuit *ORPHA*: posterior hæc producit opera, obices remouet, difficultates vincit, donec homo, reipsa conuertatur: quemadmodum fecit *RUTH*. illa præuenientibus inspirationibz vocat coniuas, viresque confert, vt, si velint: ad conniuuum veniant: quod si se excusent, conuictillis, ac in profundo prauarum excusationum illos relinquit; Hæc vero non solum eos vocat, sed quodammodo a compellit intrare, & mensæ accumbere, suavi quadam efficacitate efficiens, vt nunc ament, quod prius horrebat; Illa monet Sodomæ flamas fugere, quemadmodum *Loth locutus est ad generos suos*, dicens: *egredimini de loco isto*. sed illi exire noluerunt; quia *visus est eis, quasi uidens loqui*. Hæc apprehendit manū nostram, quemadmodum Angeli apprehenderunt manum *Loth*, nosque educit ex ea, ne cum impijs pereamus. Illa denique generatim nobis aperit prouidentiam *Dei erga omnes homines*, quæ *Omnes homines vult salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire*: Hæc vero aperit specialem eiusdem prouidentiam erga suos electos, d *ne quisquam eos rapiat de manu eius*; aut à fine excidant, ad quem sunt creati. Hanc gratiam adeò excellentem licebit negotiari aliquibus actionibus, quas ipse met *Dominus MIVS* inspirat, vt ad eam recipiendam disponaris: Quarum actionum præcipuum locum obtinent duas illæ, quæ Cornelij Centurionis conuersionem impetrarunt; cui dixit *ANGELVS*: *e Orationes tuæ, & eleemosynatu, ascenderunt in memoriam in conspectu Dei*.

§. 1. *Oratio.*

PRIMVM exaeuenda tibi est fides & fiducia de misericordia diuina, & humili ac perseverante oratione orandum, vt vi tanta te præueniat, vt mutet cor tuum, suoq; obsequio perfectè subijciat: Quod si *CHRISTVS* Dominus Noster ostenderit se, quasi non audiat, & dormiat: excitandus est orationum ac suspitorum clamoribus, quemadmodum a *Apostolium suscitaverunt: in naui dormientem*, cum vi tempestatis in periculum pereundi versarentur. Amplectere Sancti Ambrosij consilium dicentes: *non expelles, vt excitet te Christus; sed potius tu Christum excita*. quasi diceret, ne soli Christo efficacis tuæ vocationis, & conuersionis negotium

relin-

a *Luc. 14. 23*b *Gen. 16.*
*14. 16.*c *Gratia effi-cax.*c *1. Tim 2. 4*d *10. 10. 23*e *Act. 10. 4*a *Mat. 8. 28*In id. *Pf. 36.**Os Iusti me**ditabitur**sapient.*

*Christus ex-
citandus.
h Psal. 43.
23.*

relinquas: sed vtens inspirationibus & ordinarijs auxilijs, quibus ille prius te præuenit excitatq; da operā, vt eundē tu importunis orationibus iterum excites, vt efficaciora, quæ cupis auxilia ab eo impetres: dicesque cum Davide: b *Exurge, quare obdormis Domine: exurge & ne repellas in finem. Quare faciem tuam aueris, obliuisceris inopia mea: quoniam humiliata es in puluere anima mea: conglutinatus es in terra venter meus: exurge Domine, adiuua me: & redime propter nomen tuum.* Ter ei dicit exurge, vt ostendat, quām instanter petat, ob necessitatē, qua premitur auxilij diuini, ad tres veræ pœnitentiæ partes quibus integra & perfecta culpæ venia obtinetur. Allegans ex parte sua debilitatem propriam & miseriam; ex parte verò Dei, diuinam eius gloriam & omnipotentiam.

Luc. 11.5.

*Deus ama-
importunos*

*Ducis spirit. .
Tract. i.c. 5.
Serm. 27. e
Verb. Dom.
S. Ber. n Ser.
de Rogation*

Tres panes:

Ne verò existimes, quando ita se Dominus erga te gerit, atque si dormiretneum agrè ferre, quod his clamoribus excitare ipsum contendas, & ad eius foras pulsando sis importunus. memor esto illius parabolæ, quate voluit ab hoc errore præseruare? c *Quis ait vestrum habebit amicum, & ibit ad illum media nocte, & dicet illi amice: commoda mihi tres panes, quoniam amicus meus venit de via ad me, & non habeo quod ponam ante illum; & ille deintus respondens dicat: noli mihi molestus esse, iam opsum clausum est, & pueri mei mecum sunt in cubili, non possum surgere, & dare tibi. Et sille persuerauerit pulsans: dico vobis, et si non dabit illi surgēs, eo quod amicus eius sit propter improbitatem tamen eius surget & dabit illi quocquot habet necessarios: & ego dico vobis: petite, & dabitur vobis, querite, & inuenietis; pulsate, & aperietur vobis. Omnis enim, qui petit, accipit, & qui querit, inuenit; & pulsant aperietur. Quid amplius potuit Saluator noster afferre, vt tibi persuaderet, quām sibi sit gratum, quod in tuis necessitatibus ad ipsum pro remedio configrias? quemadmodum fusius deduximus in alio loco. Sed hoc ipsum nunc ad nostrum institutum applicando: quis (inquit S. Augustinus) est hic amicus, qui noctu ad tuam domum accedit, nisi ipsa anima tua? quæ cum lethali aliquæ culpa est vulnerata, vagatur extra se per creaturas, sed ad vocationis diuinæ pulsum desiderans conuerti, domū ingreditur cordis tui: quam decet hospitio excipere, cibumque offerre, eō quod, sicut filius ille prodigus, valde esuriat; cuius famem nisi pro eius voto saties, peribit. Sed quid facies, si panem nō habeas, quem proponas: configendum omnino est ad dominum L E S V C H R I S T I , veri publicanorum & peccatorum amici, quos ex animo cupit iuuare. pulsa ad eius ianuam clamoribus orationis, pectoris que tensionibus, quemadmodum ille publicanus, accommodatus petens tres panes, tres scilicet pœnitentiæ actus; panem *Confruionis*, ad peccata deflenda; *Confessionis*, ad eadem ita confitenda, vt verè remittantur: & *Satisfactionis*, ad pœnas pro eis debitas exsolendas. Offeres verò (si tibi hos panes commodauerit) te multis obsequijs eos*

exfo-

d Math. 15.
26.28.

exsoluturū. Quod si misericors hic Saluator aperiore te vultu respexerit, & quemadmodum Cananeæ dixerit. d non esse bonum sumere panem filiorum & mittere canibus: nō debes animum propter cā ab ijs cere, nec à pulsando celsare: vult enim, te importunē agere; vt, quod tibi expedit, obtineas. Quod si perseveraueris, ipse surget ad subuenientum tibi; dabitque t̄t̄s petitos panes, & quotquot fuerint necessarij, ad tuam salutem & perfectionem. & licet eos non det, eō quod d̄ sis amicus: quia quamdiu in peccatis manes, potius es inimicus: ait ipse, daturum se eos tibi ob tuam improbitatem, & fiduciā, quā in ea ostēdis; dicetque tibi quod Cananeæ: e b anima magna est fides tua: fiat tibi sicut vis: accipe quod petis; estoque sana, sicut cupis. Pete itaque a cœlesti tuo Patre hos panes confidenter. si enim e parentes petentibus suis panem, non porrigit lapidem: neque ipse lapides tibi porriger duritiei & obstinationis, sed panem mollē cordis contriti ac teneri; & spiritum bonum, quo desinas esse malus. Quod si contra hoc suggesterit pusillanimitas, ceci illius testimonium dicentis: f scimus quia peccatores Deum non audit, sed si quis Dei cultor est, & voluntatem eius facit, hunc exaudit. respondebo tibi cum S. Augustino, illud fuisse dictum ceci cuiusdam non omnino satis instructi: si enim Deus peccatores non audiret, frustrā Publicanus dixisset: g Domine, propitiatus es tō mihi peccatori. Item Christus D. N. (ait S. Chrysostomus) vniuersim dicit: omnis qui petit, accipit, siue iustus sit siue peccator. Verum quidem est, D E V M non exaudire peccatorem, pertinaciter in suo peccato permanere nec euitare volentem occasiones depravatae suae vitæ: is enim reuera non orat, sed tantum in specie: de quo Salomon, h qui declinat aures suas, ne audiat legem, oratio eius erit execrabilis, & repelletur. Si autem cupias peccatum deferrere: Deus orationem tuam audiet, qua petis auxilium, vt talis voti compositionis: quia ipse metu tibi inspirat, & ad petendum inducit.

§. 2. Iustorum & Sanctorum Orationes.

Quo d̄ si adhuc times, tuas orationes non exaudiendas; quare patrones, qui tibi adsint, tuamque causam agant: pete aviris iusti & ferventibus, quos nosti, vt pro te Deum orent. Scimus enim, S. Stephani orationi impetrasse efficacem Sauli vocationem; & Sanctam Monicam suis & aliorum SS. virorum orationibus conuercionem impetrasse filij sui S. Augustini: estque par credere plurimum iuuissim conuercionem Rv TH, afflīctę Noëmi orationem, dicētis: a faciat vobis cum Dominus misericordiam. magnus (inquit S. Ambrosius) est Deus noster, qui aliorum meritis, alijs ignoscat, vt & que Iustorum approbatione, peccatorum dissoluit errores. & propterea S. Iacobus Apostolus dixit: b Orate pro inuicem, ut saluemini; multum enim valet deprecatio Iusti a fidina.

Sunt præterea solicite querenda Sanctorum, qui in celo sunt, pre-

Tom. 1.

T

ces; qui

c Luc. 11.11.
13.

Peccatores
an Deus
audiat?
f Ioan. 9. 31.
Tract. 44.
m Iean. P̄f̄
mediū 10. 9.
S. Thom. 2.
z. q. 8. a. 16.
g Luc. 18. 13.
Homil. 18.
imperf. et.
h Pro. 28. 9.

1.
Iusti implorandi.

a Ruth. 1. 8.
Lib. 5. in Lu.
b Iaco. 5. 16.

2.